63ste Jaargang No. 5070

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Dinsdag 25 Maart 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel 1558; P. bus 8; Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27

[illegible] steeg 2? telefoon 1550 Postbus 80 Willemstad N.W.I.

Heden ondertekening Linggadjati

Bevin bij Stalin

Turkije wilde niet meedoen in 1943

HEDEN DE ONDERTEKENING.

De ondertekening van de overeenkomst van Linggadjati is vastgesteld op heden 25 Maart. Bij de plechtigheid zal het woord gevoerd worden door Van Mook en door Sjahrir daarna zal van Mook nog een redevoering houden tot de bevolking van aBtavia. Sjahrir is naar Batavia terug gekeerd tot het bijwonen van de plechtigheid (Aneta, 24.3).

IN HET PALEIS RIJSWIJK.

Honderden personen stonden heden langs de straten in de buurt van het paleis Rijswijk, om te zien naar de autoriteiten, die naar dit paleis gingen om de overeenkomst van Linggadjati te tekenen. Men zag Schermerhorn en Sutan Sjahrir voorbij gaan. Zowel Nederlanders als Indonesiërs stonden te kijken.

Nederland zal nu de Indonesische republiek voordragen als lid van de Verenigde Landen. De volledige onafhankelijkheid zal ingaan op 1 Januari 1949, dan zal de Indonesische republiek de facto souverein zijn over het onder deze republiek vallende gebied, terwijl Nederland de jure souverein blijft over geheel Nederlands Indië (Batavia, (AP) 25.3).

STARKENBORGH

DE ONDERTEKENING.

In verband met de ondertekening van de overeenkomst van Linggadjatie zullen er heden in de katholieke Kerken speciale diensten worden gehouden. (Batavia, Aneta, 25.3).

BEVIN BIJ STALIN.

Uit gezaghebbende bron wordt vernomen dat Bevin hedenavond met Stalin zal confereren. Vermoedelijk zullen besprekingen gevoerd worden over de verlenging van het Brits-Russische verdrag en de uitvoering van de overeenkomst der Grote Vier betreffende Duitsland. De vorige week heeft Stalin geconfereerd met Bidault. Men verwacht dat hij ook spoedig een onderhoud zal hebben met Marshall. Bevin was vergezeld van zijn tolk (Moskou, (AP) 24.3).

OFENLIJK ANTWOORD.

In de verdere besprekingen noemde Dean Acheson Rusland de enige mogelijke aanvaller op Turkije, toen de senator Pepper van Florida vroeg of Rusland de enigste aanvaller zou kunnen zijn antwoordde hij, dat voor zover het Turkije betreft Rusland de enigst mogelijke aanvaller moet heten.

Hij maakte nog bekend dat de pogingen om Turkije mee te laten doen aan de oorlog in het jaar 1943 geen succes hadden. Voor de eerste keer gaf het departement nu de publicatie vrij van de overeenkomst tussen Stalin en Roosevelt te Teheran gesloten.

Er werd daar overeengekomen dat militair gezien het van groot belang zou zijn, indien Turkije ook de oorlog zou verklaren en men vond dit zeer gewenst, er werd gehoopt, dat Turkije tegen het einde van het jaar 1943 tot die stap zou overgaan.

Deze bekendmaking is in flagrante tegenspraak met de uiteenzetting van Acheson, die juist liet uitkomen dat de neutraliteit van Turkije de toegang tot het Oosten geblokkeerd had. (Washington, (AP) 25.3).

AMERIKAANSE HULP AAN KOREA.

Dean Acheson verklaarde dat de Verenigde Staten naar zijn mening geld moeten beleggen in Zuid-Korea om aan dit land een gezonde economische basis te geven. Amerika moet volgens hem hiertoe overgaan daar Rusland alle pogingen om een eenheid van Korea te maken heeft verijdeld (Washington, (AP) 24.3).

Gezaghebbende bronnen in Moskou wisten te melden dat Marshall aan de Ministers van Buitenlandse Zaken had voorgesteld om het aantal Geallieerde troepen in Duitsland terug te brengen tot het minimum dat noodzakelijk is om de Geallieerde politiek uit te voeren en de veiligheid te handhaven.

Marshall heeft het voorstel op schrift gesteld en laten circuleren onder de Ministers. Volgens het voorstel moet de Geallieerde controle-commissie voor Duitsland tegen 1 Juni a.s. het minimum aantal troepen opgeven welke volgens haar noodzakelijk is, voor ieder der vier zones (Moskou, (AP) 24.3).

STEMMEN „VOLGENS GEWETEN".

De bisschop van Meissen, Mgr. Peter Legge, de enige nog residerende Duitse bisschop, wiens diocees geheel in de Russische zône van Duitsland ligt, heeft naar aanleiding der onlangs in zijn diocees gehouden gemeenteraadsverkiezingen, de katholieken geadviseerd te stemmen, „overeenkomstig hun geweten". De Russische autoriteiten reageerden hierop door het diocesaan blad te verbieden en de gasleiding in zijn paleis af te snijlen. Hem werd reeds eerder een reisvergunning geweigerd, zodat hij de Bisschopsconferentie in Fulda niet kon bijwonen.

MARSHALL WACHT AF.

Naar verluidt heeft Marshall wel een uitnodiging ontvangen om bij Stalin op visite te komen, doch hij wilde liever nog wat wachten totdat de conferentie in een belangrijker stadium is getreden (Moskou, (AP) 25.3).

MOSKOU.

Met belangstelling zien de Noordamerikanen in Moskou, dat de uitnodiging tot een bezoek bij Stalin voor Bevin volgde nadat hij enkele toespelingen had gemaakt over een hernieuwen van het contract tussen de Sovjet en Engeland. Men meent, dat Bidault ook een uitnodiging kreeg pas nadat hij op een bezoek bij Stalin had gezinspeeld.

Men denkt, dat Marshall ook niet zal worden uitgenodigd als hij het zelf niet op een of andere manier zal vragen.

Een dergelijk bezoek acht Marshall schijnbaar nuttiger, als de opinies over Duitsland eerst wat duidelijker naar voren zijn gekomen, zodat hij bij het onderhoud een basis kan bespreken, die zou moeten leiden tot een overeenkomst tussen Rusland en de Verenigde Staten (Moskou, (AP)

CONFERENTIE VAN TEHERAN
Nu weten we waar ze over spraken.

DE OPSTAND IN PARAGUAY.

Het hoofd van de loyale troepen kolonel Federico Smith verzekert dat de regering nog steeds posities in hand „ heeft ten Noorden van Belen en hij ontkent ten stelligste dat de rebellen een aanval zouden hebben gedaan op de stad San Pedro. Kolonel Federico Smith ontkende tevens, dat er gevochten is rondom het hoofdkwartier der rebellen in de stad Concepcion. Hij ried de correspondenten die aan de grenzen berichten opnemen aan om zeer voorzichtig te zijn met berichten die stammen uit particuliere bronnen en in tegenspraak zijn met de officiële regeringscommuniqué's. Toen hem gevraagd werd of het waar was dat de opstandelingen een vredesvoorstel hadden aangeboden dat elf punten zou behelzen gaf hij ten antwoord dat opstandelingen niet het recht hebben iets te vragen omdat opstand een misdaad is die door militaire wetten gestraft moet worden. Uit andere regeringskringen wordt ook ontkend dat men van de zijde van de rebellen een vredesvoorstel heeft gedaan.

ZONNESCHIJN.

In Engeland schijnt de zon en doet het water zakken. Vooral in Noord-Engeland staat nog hele streken blank. Heel veel mensen wonen nog op de bovenverdieping van hun huis. De Royal Air Force biedt hulp met de reddingsboten.

NOGMAALS PARAGUAY.

In een blad dat verschijnt in het plaatsje Posadas gelegen op de grens van Paraguay, stond te lezen, dat de opstandelingen de val van het gouvernements reeds hebben rondgeroepen (Rio de Janeiro, (AP) 25.3).

ACHESON OVER DE HULP AAN GRIEKENLAND EN TURKIJE.

De Noordamerikaanse onderstaatssecretaris Dean Acheson verklaarde Maandag dat de hulp van de Verenigde Staten aan Griekenland en Turkije tegen het Communisme, niet omvat het zenden van troepen naar deze landen. Acheson legde deze verklaring af voor het Senaatscomité van Buitenlandse Zaken bij de opening der behandeling van Trumans voorstel tot financiële en beperkte militaire hulp aan Griekenland en Turkije. Acheson zeide: „Men heeft ons zulks niet gevraagd". „Wij zien de noodzaak niet in om het te doen".

Acheson zeide verder: „Dit voorstel heeft ten doel de stabiliteit en verdere ontwikkeling van de democratie in deze beide voor de wereld-gemeenschap zo belangrijke landen, te steunen.

Onze daden willen niet tot oorlog leiden. Zij gaan een andere richting op. Zij hebben ten doel de onschendbaarheid en onafhankelijkheid — wat het Handvest der Verenigde Naties „souvereine gelijkheid" noemt te behouden een van de beginselen waarop alle pogingen om de wereld-vrede op te bouwen, gevestigd zijn.

Acheson zeide m.a.w. een opmerking van een lid: „Het feit dat Griekenland een monarchie is, wil helemaal nog niet zeggen, dat het geen democratisch land mag worden. „Neemt bijvoorbeeld Zweden, Denemarken, **Nederland.**

Onderstaatssecretaris Clayton verklaarde aan het Senaatscomité voor Buitenlandse Zaken dat van de 400 millioen dollar die aan Griekenland en Turkije geleend worden alles op 150 millioen na besteed zal worden voor militaire doeleinden.

Clayton legde er de nadruk op dat de economische rehabilitatie en de financiële stabiliteit van beide landen rechtsstreeks afhangt van hun nationale zelfstandigheid en militaire kracht (Washington, (AP) 24.3).

TRUMAN HOUDT BESPREKINGEN.

President Truman hield besprekingen met zes leidende figuren van het Congres. Hieronder bevinden zich Republikeinen zowel als Democraten.

Het Witte Huis heeft het doel van deze besprekingen niet bekend gemaakt. Onder degenen die met den President conferreerden bevonden zich Senator Vandenberg, waarnemend voorzitter van de Senaat, de lieder van de meerderheid in de Senaat Withe, de Voorzitter van het Huis van Afgevaardigden Martin en verder nog Senator Barkley en de afgevaardigden Rayburn en Halleck.

De Perssecretaris van den President Charles Ross verklaarde geen inlichtingen te kunnen verstrekken over het onderwerp der besprekingen en voegde daaraan toe dat den President vermoedelijk ook geen verklaring zal afleggen (Washington, (AP) 24.3).

ONDERKONING MOUNTBATTEN.

het nieuws van vandaag

Heden luiden de klokken der kerken in Batavia. De mensen worden ter kerke opgeroepen, om God te danken, dat heden Linggadjati getekend wordt. Zij weten wat dat betekent, zij hopen dat dit zal brengen **vrede rust en vrijheid.**

Het is een groot en tragisch ogenblik in de geschiedenis van het koninkrijk der Nederlanden.

Een groots ogenblik, wij hebben onze plicht gedaan, wij hebben iets groots verricht in Indië. Mannen als Westerwoudt en Verbraak hebben we gestuurd, mannen als Schmutzer, mannen als Vertenten in Nieuw Guinea. Er waren helden als Doorman, die strijdend met zijn mannen is ondergegaan in de Java-zee.

Het moment is ook tragisch men kan het geen afscheid noemen, doch er is in veel geschriften van de tegenstanders van Linggadjati een toon van droefheid gehoord. Er is nu het wijken voor de groot gewordende, wat niet betekent, dat we oud en gebrekkig geworden zijn.

De tragiek scheen gevoeld te worden door een groot gouverneur generaal als Starkenborgh, die dit moment niet kon zien als het geschikte moment. Een figuur als van Mook is omstreden, doch misschien pas later zal zijn grootheid blijken.

Een uitzonderlijke voorname taak had de leider van de Katholieken in de Kamer. Prof. Romme zijn rede in de tweede kamer gaf een angstige spanning doch het was een rede van iemand die verantwoordelijkheid wil dragen, iets wat zij die critiek hebben, niet durven. Zijn reis naar Indië schijnt nog van biezonder gewicht te zijn geweest.

In het congres in Amerika vertelde men geheime dingen. Turkije moest meedoen in 1943, maar wilde niet. De steun za' toch wel komen.

Bevin mocht wodka drinken met Stalin, het zal natuurlijk alles ook wel weer hartelijk zijn verlopen, nu komt echter Marshall nog.

Het lijkt ons of de belangstelling voor Moskou reeds taant. Is men zeker dat het toch niets uit zal halen. de grens van Europa loopt dwars door Berlijn?

„Opstand is misdaad" meent men in Paraguay en het bloed vloeit er.

Kruisvaarders van St. Jan

(Rede van den Algemenen Overste der Congregatie, gehouden voor de vereniging „Don Bosco")

Iets te mogen komen vertellen over het Gezelschap De Kruisvaarders van St. Jan, waarvan ik zelf deel uitmaak is voor mij een groot genoegen en hoop ik dat deze korte causerie er iets toe moge bijdragen om uw liefde voor het lekenapostolaat, waartoe Pausen en Bisschoppen ons zo dringend hebben uitgenodigd en waarin ons zoveel grote mannen en vrouwen zijn voorgegaan, te vermeerderen en tot grotere activiteit aan te sporen.

Als ooit Gods Kerk heeft bloot gestaan aan de meest geraffineerde en systematische aanvallen van een georganiseerd ongeloof, en als ooit de wereld een tijdperk beleefd heeft van zedelijk verval en verwording, van verachting der meest elementaire begrippen der Christelijke moraal, dan geloven wij niet ver bezijden de waarheid te zijn als wij wijzen op de tijd, welke wij thans beleven. Een tijd waarin geen plaats meer is voor sociale rechtvaardigheid, waarin de verwildering der zeden ongekende hoogten heeft bereikt, waarin de Godsidee voor velen een uiterst vaag, zelfs een geheel onbekend begrip is geworden, waarin men tracht een beschaving op te bouwen zonder God, een waan-idee en een nutteloos pogen, dat in de kiem reeds het merkteken der mislukking draagt, omdat iedere ware beschaving slechts haar oorsprong hebben kan in God. Nog altijd blijft waar het woord van den Christus: „Zonder Mij kunt ge niets".

Om Gods kerk behoeven we niet bekommerd te zijn, zij heeft de belofte van Christus. Wat de beschaving betreft, er is nog altijd de historie om ons in herinnering te brengen, dat er eens zo iets was als een Griekse als een Romeinse beschaving. En zij gingen ten onder...... Een opmerkelijke overeenkomst valt er te constateren tussen de oorzaken van deze ondergang en de kwalen van onze tijd. Zal de geschiedenis zich herhalen? Wie zal het zeggen?

De Kerk, heeft altijd op de bres gestaan waar het gold de ware beschaving te verdedigen. Zij is de door God gewilde autoriteit om de volken tot de orde te roepen. Christus spreekt door haar. En zoals de Godsmens in de weinige jaren van Zijn openbaar leven, Zijn stem deed horen, zo is het de Kerk, die doorheen de eeuwen de volken leidt en tot bezinning roept, óók nog in onze tijd! Steeds past de Kerk zich aan bij de noden van de tijd, steeds uit de mystieke Christus zich in nieuwe vormen, geëigend aan de tijdsomstandigheden. Doorheen de eeuwen heeft God telkens weer personen verwekt of instellingen in het leven geroepen, berekend voor de taak om de eigentijdse kwalen en zielenoden te bestrijden en te lenigen.

In een van de laatste brieven van St. Paulus prijst hij al degenen die hem hebben geholpen in de strijd om het Evangelie. En hij besluit deze brief met een hele reeks van namen te noemen, waaronder enkele Priesters, maar heel veel mannen en vrouwen. Deze deelneming van leken aan het Apostelwerk, noemen we tegenwoordig „Lekenapostolaat". Onze huidige vorm van dit apostolaat is dus niets nieuws vergeleken bij die van de tijd der apostelen. Daar waar het lekenapostolaat actief is geweest zien wij dat schitterend werk is verricht, bv. in Engeland, China, Ierland onder leiding van O'Connel.

Reeds de heilige Paus Pius de X gaf duidelijk blijk van zijn opvatting over dit werk door den leek verricht. Hij zeide o.a.: „Zeer uitgestrekt is het veld van de Katholieke Actie, die **persé** absoluut niets uitsluit, op wat voor wijze dan ook en direct of indirect afhangt van de goddelijke zending der Kerk".

Gelooft u niet dat een Franciscus met zijn gezellen opnieuw zullen verschijnen om de wereld een nieuw aanschijn te geven. Maar Paus en Bisschoppen in samenwerking met den godsdienstigen leek, zullen de wereld moeten redden uit de chaotische toestand, waarin de wereld zich thans bevindt. Of anders gezegd, Paus en Bisschoppen verwachten alles van den leek.

Bij de afkondiging van het heldhaftigheidsdecreet omtrent Robertus Kardinaal Bellarminus op 27 December 1920, doet Paus Benedictus XV een oproep tot de wereld. En hij spreekt dan als volgt:

Tegenover de verspreiding van verkeerde leerstellingen, tegenover de lęgen, die de vijanden der kerk leggen, vooral aan de onvoorzichtige jeugd, moet een leger van mannen en vrouwen komen, die tegenover vernoemde vijanden, stelling kunnen nemen. En had Paus Benedictus de XV nu nog geleefd: hij zou niet gesproken hebben over een leger, maar over een wereldmacht, die moet opstaan om het verderf wat steeds openlijker naar voren wordt gebracht tegen te gaan. Kijkt u naar ons Nederland. Het is alsof de oorlog de moraal heeft omgeploegd, want het rottende van een zedenverwildering grijnst u overal tegen. In een stad als Rotterdam alleen al, lopen er meer dan 7000 minderjarige jongens rond, die een veroordeling achter de rug hebben en die men niet weet op te bergen, omdat men geen plaats heeft in opvoedingsgestichten. Wat komt er terecht van een jeugd in Duitsland? Hoe staat het met de jeugd in Italië, in Frankrijk, in Rusland?

De ZeerEerw. Zeergel. Pater Prof. Dr. Jac. van Ginneken heeft de oproep van den Paus begrepen. Deze geleerde, deze ras-professor dit taalgenie gaf blijk van heel diep door te kunnen dringen in de psychologie van het kind. Pater Van Ginneken begreep ook, dat de jeugd van vandaag anders moet aangepakt worden als de jeugd van een 25 jaar terug, dat er om de wereld te veroveren voor Christus, naar steeds nieuwe middelen moet worden uitgekeken. Hiervoor stichtte hij het Gezelschap de Kruisvaarders van St. Jan het eerst gevormde lekenapostolaat in communauteitsverband. Begon Christus met 12 eenvoudige handwerklieden. Pater Van Ginneken startte zijn nieuw

apostolaat nu 25 jaar geleden met vier eenvoudige mannen van „goede wil", onder de rook van de grootstad Den Haag, op een buitengoed, „Ora et Labora".

Van de eerste Gezellen van den Stichter zou er slechts één getrouw blijven. De strenge ascetische vorming door den stichter zelf, en het harde leven vol ontbering en offer als noodwendig gevolg van het beginstadium, werd hen te machtig, zij gingen heen. Maar met de loop der jaren groeide het kleine groepje tot een van mannen, die met opzij zetten van hun gehele persoon zichzelf beschikbaar hebben gesteld om Christus en Christus zaak allen te dienen.

In de oefentijd, welke twee jaar en drie maanden duurt, belast men zich speciaal met de persoonlijkheidsvorming waar het Godsdienstig- sociale en culturele element gebaseerd wordt op een bovennatuurlijke grondslag.

Vanzelfsprekend is deze persoonlijkheidsvorming van het allergrootste belang, wijl anders alel werk naar buiten generlei waarde heeft en op den duur uitgeput raakt. Deze basis is de ascetische vorming, toegerust met de kennis voor het practische leven. De leer over de Eucharistie en de beleving van de Liturgie moet zó de geest en het hart doordringen, dat zij bezield worden met een apostolisch vuur. Zij is dan ook de bron en het centrum van het leven.

Iedere lekenapostel moet bezitten een vurige gebedsgeest, en blijmoedig aangeboden activiteit en een grote offergeest. Hij moet op zich durven nemen te leven naar een eed van volkomen gehoorzaamheid aan den Algemenen Overste, een gelofte van Apostolische Armoede en een private gelofte van Zuiverheid. Heel de opleiding geschiedt aangepast aan het werk, zodat de beoefening van het geestelijk leven niet geschiedt temidden van kloostermuren, maar plaats heeft in een huiselijk milieu.

Dit bevordert het opvoedingswerk en geeft een gemakkelijke omgang mede.

De geschiktheid tot de practijk van het werk kan enigszins een gave zijn, waarmede God ons voorzien heeft, doch men kan de nodige geschiktheid en inzicht ook aanleren. Als maatstaf van intrede geldt de leeftijd tussen de 16 en 33 jaar.

In het kort samengevat, gaf Pater Van Ginneken tien punten, waaraan een goed en vurig lekenapostel moet voldoen, nl.:

1. Zij moeten God beminnen uit geheel hun ziel en geheel hun hart en hun naaste als zichzelf en daarom zonder moeite alle geboden Gods onderhouden.

2. Zij moeten Jezus Christus vurig zijn toegedaan, zich verdiept hebben in de geheimen van Zijn Heilig Hart en uit die mijn hun zieleniijver hebben opgedaan.

Leeuw van Juda, maar offerlammetje willen wezen achter het Lam Gods aan.

3. Zij moeten de christelijke leer practisch en theoretisch kennen, in zoverre hun mate van ontwikkeling dat medebrengt, en die kennis moet geen „hebben" meer wezen, maar overgegaan zijn in hun „zijn".

4. Zij moeten een gevormd christelijk karakter hebben en dus gewoon zijn geworden nooit iets te verzuimen, wat zij voor hun geestelijk leven nodig hebben. Wie het kleine veracht, wordt in het grote geen kracht.

5. Zij moeten gezond zijn van ziel en lichaam, of met verregaand zelfbeheer de ongemakken van het zwakke lijf kunnen ontveinzen.

6. Zij moeten een open oog en een plooibare ruggegraat hebben voor andere toestanden, gebruiken en begrippen als waarin zij zijn opgevoed.

7. Zij moeten niet koppig zijn en met anderen kunnen samenwerken, ja, zich volkomen bij het oordeel van hun geestelijke overheid kunnen neerleggen.

8. Zij moeten mensen van zelfverloochening, initiatief en stuwkracht zijn, er moet iets van hen uitgaan: alleen locomotieven kan deze missie gebruiken, geen salon- of restauratiewagens, die trekken niet.

9. Zij moeten als beschaafde mensen overeenkomstig hun stand en staat ook algemeen onderlegd en beleefd wezen.

10. Zij moeten niet vrezen, noch ongemak, noch vermoeienis, noch pijn of oneer of schande, noch zelfs de marteldood om Christus' wil.

Uitgerust met deze 10 geboden legt de candidaat na afloop van zijn twee jaar oefentijd een gelofte af van Apostolische Armoede de private gelofte van Zuiverheid en een eed van volkomen gehoorzaamheid aan den Algemeen Overste en dan volgt zijn uitzending voor het Apostolaat.

Onze Kruisvaarders kunnen staan als het hoofd van een werkkamp, zoals u Huize Don Bosco op Brakkeput kent. U kunt onze Heren aantreffen aan het hoofd van een Verkennersgroep of leiding zien geven als District-Commissaris in Verkennersuniform. U kunt ze zien in de Kajottersbeweging of mede zien lopen in het kleurige uniform van een groep wandelaars van een sportclub. U kunt ze vinden als Directeur aan het hoofd van tehuizen voor werkende jongens in mijnwerkersdistricten in Nederland en België. Ze hebben plaats in Kinderbeschermingsverenigingen. U ontmoet ze in de gevangenis op cellenbezoek. Op plaatsen waar geen Priester wordt binnengelaten, trachten de Kruisvaarders goede vrienden te worden om langs wegen van geleidelijkheid menig afgekwaalde terug te brengen tot Christus' Kerk. Onze kleding is aangepast aan de taak, die wij opgedragen krijgen door onze Overste en zijn wij dus niet gebonden aan een bepaald ordekleed. Onze grote Stichter heeft het geloof ik zo juist gezien. Onze tijd behoeft nieuwe middelen om de zielen voor Christus te winnen en hij heeft in zijn nieuwe Stichtingen, want hij heeft ook verschillende Vrouwelijke Gezelschappen gesticht, alle mogelijkheden open gelaten.

Als u bv. onze tehuizen voor werkende jongens op een Zondagavond ziet, zult u een gezellig huiselijk millieu aantreffen waar verschillende grote jongens met hun meisje bij elkaar zijn. De jongens leggen een kaartje, hun meisjes praten en haken wat, er wordt een kop koffie of thee gedronken, ook al wordt er eens gedanst, maar alles gebeurt onder het oog van hun Kruisvaardersleiders.

We weten wat de jongens doen, waar ze zijn of waar ze naar toe gaan en het gaat allemaal onder een controle die ze niet hindert. Het gaat zoals het in een goed Katholiek gezin behoort te gaan.

Kruisvaarders van St. Jan, zijn geen Broeders. Men heeft hen hier wel zo gedoopt maar het is niet juist. Het zijn leken zoals u bent. En tenslotte nog dit: Ik behoef u niet te overtuigen van de noodzakelijkheid van dit werk. Curaçao schreeuwt om goede degelijke katholieke jeugdleiders.

De geestelijkheid op de omliggende eilanden weten niet wat zij met de jeugd moeten doen. Onder de bevolking van onze eilanden, dreigt een geest van vermaterialisering te groeien die hen al het geestelijke doet vergeten. Men leeft nog voor kleding, eten en dansen. Zie, zo zou ik u willen toeroepen, „De Velden staan wit van de oogst, maar werklieden zijn er maar weinig. Als er onder u mochten zijn, die meer over het werk van den Kruisvaarders willen weten, ben ik gaarne bereid u meer in détails er over te vertellen. Maar medewerkers kunt ge allen. Als ge het offer van uw vrije tijd zoudt willen brengen, voor de grote katholieke zaak, voor uw eigen landgenoten, voor de jeugd, die de toekomst in haar handen draagt, zal het door uw gebrachte offer zeker rijke vruchten dragen".

BRAKKEPUT.

Maria-Boodschap

Op 25 Maart herdenkt de Kerk de boodschap van Aartsengel Gabriël aan de Maagd Maria. Als in de vroege morgen in de kloosters het feest wordt aangekondigd, vallen de monniken op de grond neer, om te overdenken in diepe aanbidding het feit, dat „God de wereld zo heeft lief gehad, dat Hij zijn Zoon voor ons heeft gezonden. Zijn Zoon, die ons zo heeft lief gehad, tot de dood, ja, tot de dood des Kruises."

Zoals de Engelen ontroerd moeten zijn geweest, toen Gabriël de eer had deze blijde boodschap te melden, zo waren de dichters ontroerd, als zij het feit van de 25e Maart herdachten, een Fra Angelico probeert met zijn penseel de ontroering te schetsen, die er was bij Maria en hij geeft een beeld van zuiverheid en nederigheid, dat ons nu moet ontroeren

Kranten geven feiten en zeggen, dat de feiten belangrijk zijn, doch boven alle feiten is het feit van de menswording van God hét feit, dat de wereldgeschiedenis moet kenmerken, als het voornaamste feit, dat ooit geschiedde. Eren we Maria, die het hoofd boog en zeide: „Uw wil geschiede".

CURAÇAO

RODE AARDE.

Dezer dagen zal men op Curaçao de film draaien, die de titel draagt van „Rode aarde". Het is geen socialistische noch ook communistische film en het is een Deense verzetfilm, waarin ons wordt getoond hoe de helden van de ondergrondse hun bloed vergoten voor hun vaderland.

Verschillende malen hebben we reeds recensies uit de Hollandse kranten aangehaald, waarbij we zagen hoe de Amerikaanse filmen, die we genoten onder de oorlog, geen genade konden vinden in de ogen der Hollanders. „Going my Way" werd afgemaakt, „Since You went Away" en andere bekenden vonden ook geen genade, men voelt niets voor die filmen.

Hier wordt ons nu een Europese film geboden, een Deense film (in het Deens gesproken, met Hollandse text) die ons het verzet van Denemarken in beeld wil brengen. Het is een film met een sterke dialoog, een film echter die niet veel actie geeft en Denemarken niet laat kennen. De kleine verzetsgroep slechts komt naar voren in al zijn bittere ernst. Er is ook twijfel bij de mannen: „Wij wagen ons leven voor de mensen, doch zijn ze het wel waard, ze gaan door met dansen?" Er is angst, beklemming, en eerlijk zegt een ondergronds werker, dat hij hoopt dat het toch niet lang meer zal duren" dat men niet meer door Gestapo des morgens gewekt wordt, doch door de melkboer".

Liefde is de achtergrond voor een bindend verhaal. Het is een film zonder veel opsmuk. Er spelen misschien maar een tien personen in deze film. Wij voor ons zagen veel liever filmen als „Joan of Paris" of die Noorse verzetfilm, waar men het leven mee genoot van een dorp achter in de fjorden, dat in rust leefde, doch het contactpunt wordt voor een commando raid. Hier is alles veel minder actief, de spelers van de hoofdrollen zijn sterke persoonlijkheden, gewoon en menselijk. Het probleem van enige hiernamaals tergt hen bijkans. Het geloof speelt er geen geweldige rol. Een zelfmoord van een Duitser wordt documentair gegeven zonder goed- of afkeuring.

U kunt de angst soms meevoelen, het intens verdriet ook bij de mannen, die wel weten dat ze na de oorlog hard zullen zijn. „Och ons werken, het zal alleen, als het eenmaal vrede is aan de feestviering wat meer glans bijzetten". Even spreekt er een mentaliteit van wrok tegen de Ouderen uit, doch de opinie van de massa zien we niet, het leven in Denemarken, we horen er niet van. Er zijn mensen, die per se geen oorlogsfilm meer willen zien, „dit is voorbij", ook hier zijn die mensen, en daarom zullen verschillende niet gaan.

Als kennismaking met de film uit Europa is deze eerste film ingevoerd door de heer Woiski uit Suriname een vreemde wel opmerkelijke film, waarvan het foto werk soms knap is, doch waarbij het geheel te veel in het donker wordt verspeeld, (waarbij de ondergrondse werkers nota bene witte regenjassen dragen). De text is in opzet ontleend aan een roman, die gezien de text die hier gegeven wordt een roman moet zijn van hoog kaliber en psychologische sterkte.

Het grote publiek op Curaçao zal deze film niet appreciëren, zij die de film in aandacht volgen, zullen door het individuele spel, weer even denken aan die gruwel van verwoesting, die kwam over Europa. Men was vergeten, dat Aristoteles reeds drie eeuwen voor Christus gezegd heeft, de mens kan wrede zijn als de dieren, een dier heeft geen verstand, het slaat maar in het wild, het verdedigt zich woest, doch de mens is een redelijk dier hij kan zijn slagen berekenen fel en gemeen. De akeligheid van de angst kan over u komen, het naamloze verdriet en de diepe ellende waar zij Europa gebracht hebben, die hier soms cynisch bijtend worden uitgescholden.

WIJ GAAN NAAR COSTA RICA.

De wereld is maar klein, ofschoon wel erg ingewikkeld. Een reis per K.L.M. het gaat zo gemakkelijk, doch er komt wat kijken. De wereld van vandaag heeft nieuwe grenzen, grenzen van papieren, veel papieren, papieren met heel veel stempels er op.

Laat de zorgen apart. Morgen gaan we naar Hato héél vroeg, als al onze lezers nog slapen, morgen gaan we uit naar Costa Rica.

Om vijf uur moeten we op Hato zijn. Het zal nog donker zijn op Curaçao, geen mens op de weg, alléén een enkele ál te late bus of ... dronkaard.

In de verte zullen we de vlam van de Isla zien, strepen in het Oosten waar het licht zal worden, de belofte van een nieuwe dag, en we gaan ver weg.

Wat is ver tegenwoordig wat is ver voor onze K.L.M. die reeds 25 jaar de afstanden op de wereld maakt tot afstandjes?

We gaan naar Costa Rica met de K.L.M. We kennen het niet, het is voor het eerst, dat we het zullen zien. Nieuw land gaan ontdekken, een beetje althans kunnen we Columbus zijn, toch ééns wat romantiek te beleven in ons dorre leven, dat is ons gegeven, ons uw vertegenwoordiger.

Costa Rica, „een rijke kust", zo dachten die materiële ontdekkers. Wij denken aan de goede voetballers, die het land heeft en weten verder wel iets van het land door de mensen die het bezochten tijdens de oorlog toen Europa dicht zat. We kennen wat foto's van het land, zijn natuur, zijn zeker frisse regen, zijn kerken.

Een tocht de bergen in, lager als onze K.L.M. vogel zal schieten, doch hoger als het platte Curaçao, dat toch zo droog lijkt en kaal als men er boven zweeft.

NAAR COSTA RICA.

Hedenmorgen in alle vroegte kwam een gezelschap bestaande uit de heren R. J. Castenrijk, S. Maduro, Consul van Costa Rica; J. J. van Balkom, chef dienst K.L.M., Hato; J. R. Garschage, A. D. Schipper, J. de Wit, Redacteur Beurs- en Nieuwsberichten; A. de Bont, persvertegenwoordiger van de K.L.M. en James Leander, namens de „Amigoe di Curaçao", in het Stationsgebouw op Hato tezamen om per „Blauwduif" de eerste vlucht mede te maken naar Costa Rica.

Wij danken de K.L.M. recht hartelijk voor zoveel welwillendheid t.o.z. van de pers. Er behoeft niet aan getwijfeld te worden, dat de per haar taak zal kennen en de naam van onze K.L.M. hoog zal houden.

Nadat eerst de koffie was gebruikt op een van de terrassen van ons mooie stationsgebouw, „scheepte" het gezelschap zich voor Costa Rica in. De nieuwe lijn van de K.L.M. Curaçao — Costa Rica zal vooral voor de vele vacantie-gangers een uitkomst zijn, daar Costa Rica een land is, waar het aangename klimaat ons mensen zuchtend op Curaçao weer kan doen reconvalesceren.

FELICITATIE.

Onder de vele felicitaties die de heer Buiskool kreeg bij zijn beëdiging als plaatsvervanger van de heer Brons, waren er, die uitdrukking geven aan de hoop, dat hij Gouverneur zal worden. Ook J.P.F. en Suriname van Aruba zonden felicitaties. Het ons niet bekend in welke bewoordigingen deze clubs het gedaan hebben.

MONUMENT VOOR OORLOGSLACHTOFFERS.

Op Aruba bestaan plannen, om te komen tot de oprichting van een monument ter nagedachtenis aan de oorlogslachtoffers.

Speciaal wil men herdenken de bemanningen van de Lagotankers, die tijdens de oorlog om het leven kwamen, vooral immers bij de aanval van 1942 lieten verschillende der bemanningen op de tankers het leven. Dit sympathieke idee heeft nog geen vaste vorm aangenomen, doch we hopen, dat het doorgaat, terwijl we ook nog steeds hopen op een boek, waar in het leven en de daden van onze oorlogshelden beschreven staan.

Film.

SPORT

VOETBAL.

Na zes weken was het Zondag jl. voor de eerste keer weer mogelijk om voetbalwedstrijden te houden (De K.N.V.B. heeft besloten gedurende de zomer door te spelen, daar men veel te ver met de competitie achterop geraakt is. Red.) (Aneta, 24.3).

K.S.C.

Zondag 30 Maart: Korfbal: Bito — Yes.
Voetbal: Dos Caminos — Neptunus (10 uur).
D.B.O. — De Ster (16 uur).

ONS KONINKRIJK

MARTIN BEHRMAN QUAESTIE.

Binnenkort zullen de exportgoederen ter beschikking gesteld worden van de wereldmarkt verklaarde de luitenant-generaal Van Mook, er kan echter nu voor de „Martin Behrman" geen uitzondering gemaakt worden. Het zou een uitzondering maken zijn ten gunste van de Verenigde Staten alléén. Er moeten regels worden vastgesteld om alle landen gelijkkelijk te behandelen (Aneta, 24.3).

SOERABAIA.

Het aantal bewoners dat naar hun huis kan terugkeren in de overstroomde gebieden rond Soerabaia wordt steeds groter (Aneta, 24.3).

ESPERANTO.

In de stad Heerlen zal na Pasen een esperanto congres gehouden worden (Aneta, 24.3).

WERELDNIEUWS.

Stalin werd benoemd tot ere burger van Roemenië in verband met zijn hulp om het juk der nazies af te werpen.

De nieuwe Onderkoning van Brits Indië Lord Mountbatten arriveerde in New Delhi, hij werd er gisteren beëdigd.

De dooi is ingetreden in Nederland. Het blijkt nu dat de wegen die vrijkomen van het sneeuw in een erbarmelijke toestand verkeren.

Op vele plaatsen is het asphalt van de wegen weggezakt, vooral op de Veluwe zijn de wegen erbarmelijk slecht (Aneta, 24.3).

VAN GOGH.

Door bemiddeling van de Nederlandse regering en door hulp van het gemeentebestuur van Génève is het mogelijk geworden een tentoonstelling te houden van de werken van de schilder van Gogh in de stad Génève. De tentoonstelling werd Zaterdagmiddag jl. geopend (Aneta, 24.3)

BEURS.

De beurs in Amsterdam genoot een vatte stemming aangezien de ondertekening van Linggadjati bekend werd (Aneta, 24.3).

EMIGRATIE NAAR BRAZILIË.

Bij een conferentie in het rijks instituut voor landbouw verklaarde de heer C. J. Heymeyer, dat het alléén maar voor pioniers mogelijk is, om zich in Brazilië te gaan vestigen, hij wees op de moeilijkheden van het klimaat, het ontbreken van gas en electriciteit in de gebieden, waar men zich kan vestigen, terwijl daarnaast nog de taalmoeilijkheid komt. (Aneta, 25.3).

VOETBAL.

Er is een Europees elftal samengesteld, dat tegen Engeland zal uitkomen op 10 Mei as. In dit elftal zit ook een Nederlander, nl. Servaas Wilkes (Parijs, (AP) 25.3)

ARUBA

BIJ HET CONCERT VAN JACOB VAN DER WOUDE.

Het Bestuur van de Arubaanse Kunstkring schrijft ons nog:

Wij ontvingen nog een aantal courantenrecensies over concerten van Jacob van der Woude, den violist, die morgenavond optreedt in de Sociedad Bolivariana. Wij doen ze u hier ter publicatie toekomen.

Hieruit blijkt wel voldoende, dat de Heer Van der Woude tot de vooraanstaande Nederlandse kunstenaars behoorde.

„Nieuwe Rotterdamse Courant".

Met het Residentie-orkest onder leiding van Georg Szell trad op als solist Jacob van der Woude met het vioolconcert van Tschaikowsky. De solist toonde een buitengewoon violistisch talent te bezitten. De gaafheid van zijn spel, de zuiverheid van zijn toon en zijn stijl treft men slechts bij de kunstenaars.

„De Maasbode".

Bij de eerste inzet bemerkten wij de artist van grote betekenis, een gave prachtige techniek en een bloeiende klank op alle snaren, ragfijne schakeringen, een uiterst gevoelige toon en een voordracht, die getuigt van gezond sentiment, in grote eenvoud, zonder pathos geuit.

„De Gooi- en Eemlander".

Concertgebouworkest in de AVRO-studio, solit Jacob van der Woude: de solist bespeelt een schitterende Guadagnini en weet daaraan een kostelijke warme toon te ontlokken, ook zijn techniek staat op een zeer hoog peil, zodat het publiek hem na deze schitterende vertolking een ovatie bracht, waarbij het orkest niet achter bleef.

„Utrechts Dagblad".

Utrechts Stedelijk Orkest, solist Jacob van der Woude: Van der Woude is een waarachtig kunstenaar, wiens toonvorming, techniek en voordracht één geworden zijn met zijn gehele wezen. Wij bewonderden hem vooral in de cadens, het publiek bracht hem een ovationele hulde.

„Utrechtse Courant".

Bij het spelen van het Mendelssohn-concert door Jacob van der Woude hing een lentesfeer over het podium. Er kwam na afloop een ovatie voor den solist, zoals men nu en dan aan buitenlandse sterren pleegt te bewijzen.

Jacob van der Woude trad ook verschillende malen op voor de P.C.J.-zender, o.a. op 20 October jl. in de serie „prominente Nederlandse Kunstenaars".

NIEUWS VAN OVERAL

ARGENTINIË.

Buitenlandse handel.

De Argentijnse uitvoer in 1946 had een waarde van 3.937 millioen papieren pesos tegen een invoer van 2.380 millioen. Vergeleken met 1945 bedroeg de export in 1946 ruim 60% meer dan in dat jaar.

Het totale uitvoeroverschot in 1946 had een waarde van ongeveer 1.600 millioen, het hoogste sedert jaren.

BEZOEK AAN PORTO RICO.

De Noordamerikaanse kruiser „Macon" zal een bezoek brengen aan Porto Rico. Aan boord bevinden zich 700 marine-reservisten. Het bezoek zal twee weken duren.

MIJNBRAND IN NEDERLAND.

Twaalf mijnwerkers kwamen om bij een mijnbrand in een regeringsmijn in het Zuid-Oosten van Nederland. Zij stierven de verstikkingsdood (Amsterdam, (AP) 24.3).

...

AARDSCHOKKEN IN MIDDEN-AMERIKA.

Uit San Salvador worden hevige aardschokken gemeld die Zondagavond plaats hadden.

UITVOER VAN CANADA.

De uitvoer naar Nederland en zijn overzeese gebiedsdelen bedroeg:

	1945	November 1946
Nederland	$ 6.211.000	$ 3.657.835
Ned. Oost-Indië	" 257.513	" 611.506
Suriname	" 13.034	" 14.720
Curaçao e.a.	" 104.949	" 151.399
	11 maanden	
Nederland	$31.697.274	$ 30.751.037
Ned. Oost-Indië	" 620.873	" 5.972.676
Suriname	" 171.291	" 455.788
Curaçao e.a.	" 730.443	" 1.291.427

WANNEER ZIJT GE OUD?

„De jeugd is geen tijdvak uit het leven — zij is een geestestoestand, een effect van de wil, een qualiteit van de verbeelding, een krachtbron van emoties, een triomf van de moed over de angst en van de drang naar avontuur over gemakzucht.

Niemand wordt oud door een aantal jaren te leven; oud wordt men door zijn idealen in de steek te laten. Met de jaren rimpelt de huid, met het verzaken aan een ideaal rimpelt de ziel. Zorgen, twijfel, vrees en wanhoop — dát zijn de lange, lange jaren die het hoofd doen hangen en de opgroeiende geest weer terugbuigen nara het aardse stof.

Ge zijt net zo jong als uw geloof, net zo oud als uw twijfels; zo jong als uw zelfvertrouwen en verwachting, zo oud als uw vrees en neerslachtigheid.

Jong zijt ge zolang uw hart nog de tekens verstaat van schoonheid, vreugde, moed, van grandeur kortom. De signalen van het Oneindige, maar ook van mens en aarde.

En als ooit op een dag alle draden doorgeknipt zijn en uw hart koud is van het sneeuw van het pessimisme of het ijs van het cynisme: dan zijt ge oud geworden — en moge God u dan genadig zijn..."

Gen. MacArthur.
(De Linie.)

De Missie op Java

Activiteit herstelt zich.

De Kath. Missie op Java is langzamerhand weer in de gelegenheid haar werkzaamheid ruimer te ontplooien. In verschillende plaatsen in het republikeins gebied heeft zij gebouwen en scholen teruggekregen, zodat de inheemse krachten het werk kunnen hervatten. En soms niet enkel de inheemse want in Djokjakarta b.v. zijn ook Nederlandse Zusters weer in de gelegenheid gesteld les te geven aan een Chinese lagere school. Aldus verklaarde de apostolisch vicaris van Semarang, mgr. A. Soegijapanata S. J. in een persgesprek met Aneta.

Wat zijn vicariaat betreft, voor de inval der Japanners werkten daar 80 priesters, van wie 9 inheemsen, 129 broeders, waaronder 28 Javanen, 341 zusters, van wie 84 inheemsen. Het aantal missiescholen bedroeg 472 met 50.263 leerlingen en 1388 leerkrachten. Ongeveer een jaar na de bezetting waren alle Europeanen geinterneerd, zodat het werk uitsluitend met inheemse krachten moest worden voortgezet. Zo konden nog 19 seminaristen van het groot-seminarie te Djokja tijdens de oorlogsjaren hun studie voleinden en tot priester worden gewijd. Bovendien keerden na Japans capitulatie vier Javaanse priesters, die in het buitenland hadden gestudeerd en daar waren gewijd, naar hun geboorteland terug. Ach Nederlandse professoren van het seminarie hebben na de capitulatie van de gelegenheid tot evacuatie en repatriering geen gebruik gebaakt en wijden zich thans weer aan de opleiding der Inlandse geestelijkheid. Overigens bevinden zich in het republikeins gebied van Java nog twee Nederlandse bisschoppen, namelijk mgr. A. Albers O. Carm., apost. vicaris van Malang en mgr. B. Visser, apost. vicaris van Poerwokerto.

DE PUBLICATIE DER LINGGADJATI-NOTULEN.

De rechter-commissaris te Amsterdam, Mr. J. Wiarda, heeft in een strafzaak tegen een onbekenden dader den heer H. A. Lunshof hoofdredacteur van „Elsevier", als getuige gedagvaard en hem gevraagd de naam te noemen van dengene, die hem de geheime notulen van Linggadjati heeft verstrekt. De heer Lunshof heeft geweigerd dit te doen, zich beroepende op het bestaande beroepsgeheim van den journalist. De rechter-commissaris deelde hierop mede, dat hij dit beroepsgeheim als niet bestaand beschouwde en er wellicht tegen den heer Lunshof of een stafvervolging zal worden ingesteld of tot zijn gijzeling zal worden overgegaan.

SERIE BONAIRE.

In de serie Bonaire onder redactie van Pater Brenneker verschijnt dezer dagen een herdruk van „Bonaire een rustig eilandje in de Caraïbische zee". Nummer twee in dezelfde serie draagt tot titel „Geschiedenis van Bonaire". Nummer drie is „Indianen beitel op Bonaire" verlucht met tekening. Nummer vier verscheen reeds", Volksgeneeskunde".

Nummer vijf wordt „Indianentekeningen", ook verlucht.

Nummer zes zal gewijd zijn aan de flamingo's.

VERKEERSONGELUKKEN.

In de week van 17 tot en met 23 Maart 1947.

Vond een lichte aanrijding plaats ter hoogte van perceel No. 122, op de weg naar Welgelegen tussen twee personenauto's. Een der personenauto's werd licht aan de voorzijde beschadigd. De bestuurder van een der personenauto's lette niet voldoende op bij het maken van een scherpe bocht naar rechts.

Vond op de parkeerplaats voor de Maduro's Bank een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's Van een der auto's werd het linkervoorspatscherm beschadigd. De bestuurder van een der auto's, die de parkeerplaats wilde verlaten, reed te dicht langs het andere motorrijtuig.

Werd op de Winston Churchill-weg ter hoogte van perceel No. 68 een kind door een personenauto aangereden. Het kind, dat direct door den bestuurder naar een dokter werd overgebracht, bleek bij onderzoek geen lichamelijk letsel te hebben bekomen. De bestuurder, die om een aanrijding met het kind te voorkomen, plotseling moest uitwijken, reed met het linkerachterspatscherm tegen een afrastering aan, waardoor het spatscherm ernstig werd gedeukt. Het kind stak zonder op het verkeer te letten de rijweg over.

Had op de Scharlooweg ter hoogte van de Helfrichstraat een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's waarbij beide motorrijtuigen licht werden beschadigd. Oorzaak: Onoplettendheid van beide bestuurders.

Vond op het Julianaplein een verkeersongeval plaats, waarbij een zeeman, die in staat van dronkenschap verkeerde, zonder op het verkeer te letten, van het trottoir af de rijweg overstak, juist op het moment dat een personenauto passeerde. De zeeman werd tegen de grond geslagen, doch bleek bij geneeskundig onderzoek geen lichamelijk letsel te hebben bekomen.

Vond op de hoek Oranjestraat — Julianaplein een aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto. Van de pick-up werd de voorzijde ernstig beschadigd en van de personenauto de linkerzijde ingedeukt. De bestuurder van de personenauto reed van de Oranjestraat uit, in de verboden richting, het Julianaplein op, juist op het moment dat de pick-up voorbij reed, komende van de richting Pietermaai uit. De bestuurder van de personenauto bleek niet in het bezit te zijn van een rijbewijs.

Vond op de Schottegatweg ter hoogte van St. Helena een lichte aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd. De bestuurder van de pick-up reed van de linkerzijde af naar rechts de rijweg op, zonder zich van het achteroprijdend verkeer te overtuigen.

In de Oranjestraat werd ter hoogte van Davelaar een jongetje door een vrachtwagen aangereden, waardoor het jongetje een rechterdijbeenbreuk bekwam en opgenomen moest worden in het hospitaal. Het jongetje stak plotseling van achter een stilstaande pick-up vandaan, vlak voor de vrachtwagen de rijweg over.

Vond in de Nieuwestraat een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd. Een der bestuurders van de personenauto's reed achteruit op het moment, dat de andere personenauto passeerde waardoor de bumper in het linkervoorspatscherm van de passerende auto bleef haken.

Vond in de Bredestraat (O.B.) ter hoogte van de Hendrikssteeg een aanrijding plaats tussen een personenauto en een vuilniskar. Van de vuilniskar werd het linkerwiel afgereden, terwijl van de personenauto het rechtervoorspatscherm werd gedeukt. De bestuurder van de personenauto zou met grote snelheid de rechts van de rijweg stilstaande vuilniskar hebben aangereden.

Deed de bestuurster van een personenauto aangifte dat haar auto op de parkeerplaats op het Wilhelminaplein door een onbekend motorrijtuig was aangereden, waardoor het linkerachterspatscherm werd gedeukt. Een onderzoek wordt ingesteld.

Deed de bestuurder van een autobus aangifte, dat zijn autobus op de parkeerplaats was aangereden door een vrachtwagen, waardoor het glas van de rechterkoplamp werd vernield. De bestuurder van de vrachtwagen zou plotseling achteruit zijn gereden.

Reed de bestuurder van een vrachtwagen op de parkeerplaats in de Bredestraat (O.B.) bij het wegrijden tegen het rechterachterspatscherm van een geparkeerd staande personenauto aan. Het rechterachterspatscherm van de personenauto werd ingedeukt.

Passietijd

JEZUS ZWEEG.

Opmerkelijk is in het Lijdensverhaal, dat Jezus, niet telkens als Hij kwaad bejegend werd, zweeg.

Tot Judas, Annas en den soldaat, die Hem in het aangezicht sloeg sprak Jezus, vroeg hen rekenschap van hun woord of daad: waarom zijt gij gekomen, waarom vraagt gij Mij, waarom slaat gij Mij? en Hij gaf hen het verkeerde van hun handeling te kennen.

Toen echter de Joden voor Cayfas en Pilatus Hem valselijk beschuldigden; toen het volk, dat Hij met weldaden had overladen, Hem afviel, aantijgde en uitschold, Hem bij Barrabas achterstelde, Zijn dood eiste en krijste om Hem te kruisigen; en ook toen zijn Leerlingen Hem verlieten en ontrouw werden, ZWEEG JEZUS.

Vanwaar dit verschil?

Tot de eersten sprak Jezus, omdat zij door hartstocht verblind waren en niet meer wisten wat ze deden, gelijk Jezus ook bad om vergiffenis voor die Hem kruisigden. Vader, vergeef het hen, want zij weten niet wat zij doen.

Maar voor degenen, die tegen beter weten in, Hem kwaad deden, Hem valselijk beschuldigden, Hem ontrouw werden, bewaarde Jezus het stilzwijgen en antwoordde Hij niets. JEZUS ZWEEG.

Dit zij ons een voorbeeld!

Als onze vijanden, niet wetend wat zij doen, ons onrechtvaardig aanvallen, beledigen of kwaad doen, mogen wij rekenschap vragen van hun woord of daad. Waarom doet gij dit of zegt gij dat? tracht hen het verkeerde van hun handeling te tonen.

Maar als degenen, die u aanvallen, tegen beter weten in, u beledigen of beschuldigen of verkeerd behandelen, dan moet gij als Jezus zwijgen, uw ziel in lijdzaamheid bezitten, zachtmoedig en ootmoedig van harte zijn en alles ter liefde Gods met geduld verdragen.

1) **Cayfas** is het beeld van de wettige overheid, door God aangesteld. Immers alle gezag komt van God.

Zij die over ons staan, Gods plaats voor ons bekleden, in Zijn Naam ons bevelen, zijn mensen met menselijke gebreken, vergissingen, fouten en zonden. Al menen zij het ook goed met ons, al bevelen en regeren zij niet uit heerszucht maar met plichtbesef, al is het hun streven de orde te handhaven en het algemeen welzijn te bevorderen, zij kunnen falen en zelfs tegen beter weten in hun onderdanen verkeerd beoordelen of behandelen, Jezus valselijk beschuldigen.

Daaraan moeten wij het zwijgen toedoen, gelijk JEZUS ZWEEG voor **Cayfas** en **Pilatus** bij de ergste beschuldigingen, beledigingen en Godslasteringen. Niet tegenspreken, zelfs niet erover spreken, zwijgen hoogstens een lijdelijk verzet aantekenen, overigens alles zo gauw mogelijk vergeven en vergeten, en met de mantel der liefde bedekken, bedenkend het vele goede dat diezelfde Overheid heeft gedaan of nog zal kunnen en willen doen.

2) Het **Joodse volk**, dat tegen Jezus opstond, is het beeld van de volksgunst, die zo licht omdraait, en het volksoordeel, dat zo gauw verandert. Ondank is 's werelds loon. Geen profeet is in zijn land geëerd. Spoedig worden de weldaden, aan zeer velen bewezen, vergeten. Vandaag wordt ge als held gehuldigd, morgen wordt ge als verrader uitgestoten.

Ook daarom moeten wij niet rouwig zijn, ons niet bekommeren, ons geduld bewaren en zwijgen zoals JEZUS ZWEEG bij de ongunst en de opstand van zijn volk, zo zeer uitverkozen en bevoorrecht.

3) De **ontrouwe leerlingen** van Jezus zijn het beeld van de ontrouw en afkeer van vrienden, die in vijanden verkeren.

Hoe dikwijls slaat liefde in haat om, hoe veel vrienden verlaten ons en keren ons de rug toe.

Hoeveel huwelijken, die een hemel op aarde geleken, ontaardden in een hel. Liefde en geluk veranderden in haat en ongeluk.

Ook bij dergelijke disillusies, hoe erg ook, moeten wij het voorbeeld van Jezus volgen en zwijgen.

Dit is niet alleen goed maar ook verstandig. Praten of twisten helpt niets, maakt de zaak dikwijls nog erger.

Zwijg, gelijk JEZUS ZWEEG voor en over zijn laffe ontrouwe leerlingen, zijn uitverkoren vrienden, verdraag met geduld, vergeld kwaad met goed, vergeef en vergeet, lijd in stilte.

God, die alles weet en ziet, zal u genadig zijn, u vergeven en vergelden. Uw loon zal groot zijn in de hemel.

Denk, vooral in deze lijdensweek van Jezus heilig lijden, overweeg hoe Jezus zweeg en verdroeg met het grootste geduld uit liefde tot God, Zijn vader en ons mensen, zijn Broeders en Zusters.

Ziet op naar uw voorbeeld en volg Hem na.

... ... R. B....

Sport toen en nu

Hoe vreemd het ook moge klinken, de sport is zeker geen uitvinding der laatste decennia. Nog onlangs meldde het orgaan van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond vol trots, dat het voetbalspel, zoals wij het spelen, reeds in de Middeleeuwen in Italië werd beoefend. Dit is dan echter het „calcio", een voorloper van ons hedendaags voetbal zoals beschreven is door Csaino, die in 1555 een handboek te Venetië van meer dan 300 bladzijden het verschijnen.

Trouwens ook in Engeland werd het voebalspel reeds vroeg beoefend, namelijk in de twaalfde eeuw, ofschoon er toen natuurlijk nog geen sprake was van de Association Football League (ter onderscheiding van de Rugby Football League) die eerst in 1863 werd opgericht.

Nog veel vroeger blijken de Chinezen te hebben gevoetbald. Deze knapen voetbalden dan echter op een zeer originele wijze, waarbij geen promotie- en degradatiewedstrijden te pas kwamen. Immers de verliezende partij werd...... afgemaakt. Vermoedelijk in verband met de schaarste aan voetballers (wat met den scheidsrechter geschiedde is niet bekend, werd het spel later gehumaniseerd, zodat de verliezers alleen maar werden afgeranseld.

Het is opmerkelijk hoe fel men trouwens ook in de Middeleeuwen reeds op de balspelen was. Mogen wij de oude geschiedschrijvers geloven, dan was om een voorbeeld te noemen. het spel met de bal toen reeds het geliefkoosde vermaak oa. voor de geestelijkheid, **waarbij zelfs bisschoppen en aartsbisschoppen aan de balspelen deelnamen.** De bal was vanzelfsprekend nog niet zo geperfectioneerd als in onze dagen. Men vermaakte zich met twee soorten ballen, de ene — bestemd voor de jeugd — gemaakt van „chiffons" (vodden of lappen) en de andere, gemaakt van kluwens wollen draden, die met fijn handschoenenleder waren overtrokken.

Ook bij de oude Grieken en Romeinen waren de balspelers echter reeds bekend, aangezien niemand minder dan Sophocles als thema voor een tragedie, een passage ontleent aan Homerus, waarbij de bal in het water was gevallen.

Ook het „jeu de paume", dat wij tennis zouden noemen, werd reeds bij de Romeinen in de openbare badhuizen gespeeld. Practisch ieder badhuis bevatte zo'n gelegenheid.

In de Middeleeuwen speelden trouwens alle vorsten het jeu de paume. A's ge een voorbeeld wilt, luistert dan naar het volgende:

In een chemise.

Hendrik IV was zo'n hartstochtelijk speler, dat — zo verhalen ons de Koninklijke cronieken — op 24 September 1594, die nimmer te vergeten dag, deze edele vorst zo door de hartstocht voor dit spel wordt bevangen, dat hij het de gehele dag door speelt! En dat nog wel, terwijl de sportieve vorst die dag extra gekweld werd door biezonder pijnlijke voeten. Als biezonderheid vermeldt de schrijver, dat zijn sporttoilet is......... chemise met lage grijze schoenen.

Het blijft echter niet bij die ene dag. Want de cronieckschrijver vermeldt verder, dat hij ook op 27 October 1594 wederom urenlang zijn geliefd balspelletje speelt, maar dan volgens onze opvattingen de amateursbepalingen overtreedt, door hiermede liefst 400 écus (daalders) te winnen, die hij zonder meer in zijn hoed laat stoppen en eigenhandig medeneemt.

Grappig is inmiddels ook het verhaal van den Fransen Narrateur, een minstreel, die omstreeks 1426 beroemd wordt door overal de roemruchte overwinningen te bezingen van het 28-jarige boerenmeisje Margot, dat van het platteland naar Parijs komt en daar zo'n knalpartijtje jeu de paume ten beste geeft, dat zij alle mannen verslaat bij dit spel. De grootste kampioenen kregen eenvoudig geen kans.

Het behoeft vanzelfsprekend geen betoog, dat als de vorsten zo bij het balspel het voorbeeld geven, het voor de aanzienlijken al spoedig „bon ton" wordt om als toeschouwer te fungeren, al was het lang niet ieder beschoren om met den koning in zijn hemd te mogen zien spelen.

Toch vond het koninklijk voorbeeld om geld te spelen, dusdanig navolging, dat hetzelfde jeu de paume al spoedig een zwaar gokspel werd, zodat het ten tijde van Lodewijk XIV een belangrijke plaats innam onder de openbare vermakelijkheden van die aard.

Allerlei slaghouten, waarbij er zijn die reeds vrij aardig op onze tennisrackets gelijken, kwamen in zwang, zodat men dit jeu de paume feitelijk de voorloper van ons kaatsen, tennis en squash racket zou kunnen noemen. Vooral het laatste spel en de typische inrichting van de baan, met zijn klein tribunetje, zoals men er een in het Polmans Huis te Amsterdam o.a. kan aantreffen, is stellig geïnspireerd op het oude jeu de paume.

Het is ongetwijfeld een zeer groot genoegen, zo in oude cronieken en geschiedboeken de details van al deze evenementen te lezen, vooral wanneer zij verlucht zijn met tekeningen, etsen, gravures enz.

Zo ziet men doorluchte ridders, die het spel beoefenen, dan weer treft men kwijnende jonge dames aan in zeer biezondere japonnen (heel wat anders dan het sportieve toiletje waarin de Engelse Miss Lovat met haar Mona Lisa glimlach over een horde zweeft) die met een soort racket een projectiel patsen, dat in die tijd „jeu de volant" wordt genoemd, doch dat wij als ons spiksplinternieuwe spel „badminton" herkennen! Dat naar onze smaak de jonge dames in een soort nachtjapon gekleed zijn met haar rare kanten mutsjes doet niets af aan het feit, dat ook de vrouw reeds vroeg aan sport heeft gedaan.

Dr. Van Schagen, Rector van de Academie voor de Lichamelijke Opvoeding te Amsterdam, wijst er trouwens in zijn bekende boek „Historisch Overzicht van de Lichamelijke Opvoeding in het geheel van de Opvoeding" op, dat aan het einde der 16e eeuw in aanwezigheid van Paus Clementius VIII, door 30 vrouwen wordt deelgenomen aan...... een roeiwedstrijd op het kanaal van Ferrare.

Overigens konden de dames vroeger ook afkerig zijn van balspelen, zoals de keuren of ordonnantiën uit de Middeleeuwen bewijzen, waarbij de vroege vaderen met een boete van twintig Hollandse schellingen die ondeugende straatjongens dreigen, die in de bebouwde kom hun „cloot" (de oudhollandse naam voor bal) bij het kaatsen of kolven door de ramen van een boze buurvrouw werpen. Toch blijven de kwajongens zich nog als een schare jonge katten op de bal werpen, zodat de Overheid moet dreigen de boosdoeners „uyt de cleeren te schudden".

„Juuuuuut".

Onwillekeurig gaat men als men dit verneemt, een parallel trekken met de tegenwoordige tijd. Weliswaar beschikt de jeugd thans over speeltuinen, sportterreinen enz., doch de tijd is heus nog niet zo lang voorbij, dat de jeugd in de grote steden haar balspelen met uitkijkposten moest beoefenen. Uitkijkposten die onmiddellijk het alarmsignaal „Juuuut" aanhieven, zodra een agent zijn neus om de hoek van het pleintje stak, want o wee als het een „kwaje" was, die er de „kuierlatten" inzette. Dan was het een algemeen sauve qui peut, waarbij de heldt die er in zo'n geval in slaagde de kostbare bal te redden, dagenlang werd gevierd, doordat hij de „eerste keus" mocht hebben. Ook in die tijd was de bal reeds een kostbaar bezit.

Zouden het misschien juist de geregeld verbodsbepalingen geweest zijn, die de grote populariteit aan het balspel hebben gegeven?

In dat geval zou de Overheid er zich misschien naar kunnen richten en lieden moeten bekeuren, die het wagen hun boterhammenpapier nu eens niet op het gras achter te laten, maar netjes in een papiermand te deponeren.

Keren wij echter terug naar onze balspelen, waarvan wij vervolgens het kolf of malie (men denke aan de Rue du Mail te Parijs, en de Maliebaan te Den Haag en Utrecht) zouden willen noemen als voorloper van het hedendaagse golf, zoals het jeu de crosse dat met een kromme stok werd gespeeld, voorloper van ons hockey was.

Zoals waarschijnlijk bekend, wordt het kolfspel nog in Noord-Holland en in het Zuiden beoefend.

Met lange houten kolfstokken wordt de bal tegen een paal op de kolfbaan geslagen, zodat hij naar het andere einde der baan rolt. Hij, die zijn bal nu het dichtst tegen de rand van de kolfbaan weet te spelen, krijgt het hoogste aantal punten. Twee soorten ballen, respectievelijk van saiet en van gummi worden voor dit spel gebruikt. De gummi-ballen zijn vrij duur (50 à 60 gulden) en vormen het persoonlijk eigendom van de spelers, die ze in een keurig katoenen zakje met hun naam er op, bewaren.

Het is in dit verband wel aardig te memoreren, dat een aantal beroemde Engelse golfspelers, die Nederland voor hun match tegen de Amsterdamse Golfclub bezochten, door hun gastheren naar een rustieke taveerne in Zaandijk werden gevoerd, waar de Engelsen een heuse kolfbaan konden bewonderen.

Het behoeft nauwelijks betoog, dat de Engelsen niet rustten, voor zij met hun gastheren in kolfcostuum, d.w.z. hemdsmouwen, een partijtje konden kolven. Om dra tot de ontdekking te komen, dat een golfspeler geen kolver is, evenmin als het omgekeerde het geval zal zijn. Zodra de Engelsen met de typische kolfstokken de sajetten bal een optater trachtten te geven, ontstonden de verrassendste resultaten.

Als treurige biezonderheid hoorden de bezoekers, dat de eigenaar van de kolfbaan, die tevens de enige producent was van de eigenaardige, moeilijk te vervaardigen sajetballen (volgens eeuwenoud recept) door de Duitsers was gefusilleerd......

• Biljarten is zeer oud, daar wij van deze sport reeds afbeeldingen uit het jaar 1369, ten tijde van Charles V zagen.

Ook het kegelen werd trouwens in deze jaren reeds beoefend.

Tot zover gekomen, zal men moeten toegeven, dat onze voorouders vrij sportief waren, ook al pleegden zij over het algemeen veel hardhandiger te zijn met hun sportbeoefening dan wij.

Merkwaardig is in dit verband dat de Grieken daarentegen aan hun sport veel meer een kunstig karakter gaven, in tegenstelling met de Romeinen, bij wie het schermen, worstelen, boksen, rennen en zelfs de wedloop altijd een woest karakter droeg.

In dit opzicht geleken onze voorvaderen dus het meest op de Romeinen.

Wil men een voorbeeld, zo wijzen wij hier op de vermaarde knuppelgevechten, die vooral op het platteland door de jeugd, maar ook door de ouders werden beoefend. Met grote knuppels gewapend gingen de grappenmakers elkaar dan woest te lijf, en timmerden er zo lang op los, tot een der beide partijen met bebloede kop het loodje moest leggen. Weliswaar trad de Overheid tegen deze leuke spelletjes op, maar clandestien kwamen zij toch veel voor.

De moderne lezer behoeft echter niet minachtend de schouders op te halen om dergelijk dwaas gedoe, want het is heus nog niet zo lang geleden, dat in de grote steden in Nederland grote groepen jongelui, waaronder vaak „kerels met lange broeken" elkaar bij veldtochten van de „kale neten" tegen de „schooiers" te lijf gingen met slingers, knuppels, riemen enz. De gehele „Vinkenstraat" bijv. hebben wij persoonlijk, wel een honderd jongens tegelijk, met soort trom voorop, in slagorde zien optrekken tegen de Brouwerstraat.

Dat de politie, zoals vanzelf spreekt, van deze jeugdoorlogen niet gediend was, behoeft geen verwondering te wekken, maar veel gaf dit optreden toch niet om blijvend de vrede te doen bewaren. Veeleer hielp het aangebroken „knikkerseizoen" met zijn Engelse rol, keizeren, gorren enz. — natuurlijk stiekum om geld — om de aandacht der jeugdige apekoppen af te leiden.

Een ander jeugdspel, dat in deze tijd ook veel beoefend werd, was het „strepen", waarbij met afsnijdsels van een blikfabriek dan wel met heuse centen, werd getracht op de wijze van kolf zo dicht mogelijk bij een op de grond getrokken streep te werpen.

Zoals vermoedelijk bekend, is het Rugby veel later ontstaan, namelijk in 1823, toen William Webb Ellis van de Universiteit te Rugby bij het voetbalspel plots de kolder in zijn kop kreeg en met de bal in zijn armen het veld overrende, waarbij collega's trachtten hem bij zijn knieën te vatten. Ellis werd natuurlijk eerst danig becritiseerd door velen, doch later toen meerderen dit grappige spel beoefenden en het gingen reglementeren, werd ten slotte in Rugby een standbeeld voor Ellis opgericht.

Over het boksen en worstelen, dat reeds vroeg werd beoefend, spraken wij reeds.

In de „Pen Gun" treft men een illustratie aan uit de „Klare Onderrichtingen der Voortreffelijke Worstelkonst", „uitgevonden door den wijdberoemden en vermaerden Worstelaer Nicolaas Petter", anno......... 1674.

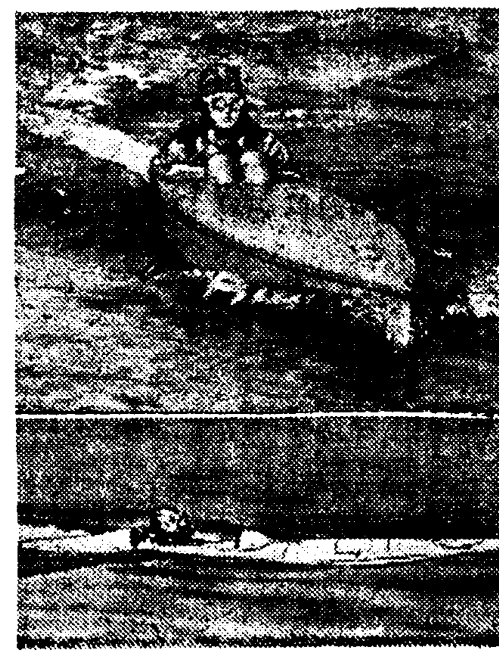
Uit deze handleiding, waarbij ook verschillende handgrepen werden aangegeven tegen onverhoedse aanvallers, die met messen bewapend zijn (zelfs het „scheppen" ziet men gedemonstreerd) blijkt dat de zelfverdediging van diedagen zeker reeds aan redelijke eisen voldeed.

Uiteraard is de boksillustratie naar onze smaak wat primitief (rechterbeen voor in plaats van linker en vooram te weinig gestrekt) en verschilt zij wel enigermate van de moderne afbeelding van een strijd tussen twee zwaargewichten, maar toch is de illustratie ongetwijfeld belangwekkend teneinde ons te oriënteren omtrent de „Consten" onzer voorouders, waarvan wij toch maar een bedroevend beetje afweten.

Het zwemmen werd reeds vroeg beoefend, hoe kon het anders.

Wie herinnert zich Leander niet, den armen stakker, die verdronk, toen hij de Hellespont wilde overzwemmen, omdat Hero aan de andere kant woonde.

Opmerkelijk is het, dat men bij het naslaan der oude etsen en

cronieken geen afbeeldingen aantreft van zwemmers, die hun stijl van zwemmen tonen. De meeste illustraties geven namelijk baders te zien, die op vlotjes of rustieke boomstammetjes in de **nabijheid** van het water, getuigenis afleggen van hun sportiviteit.

En nu wij toch over het water spreken, dient hier het schaatsenrijden genoemd te worden, dat zo oud schijnt te zijn, dat betovergrootvader uit het benen tijdperk reeds uit de ribben van zijn minosaurus een soort schaats maakte, waarmede hij tezamen met zijn kornuiten in hun dierenhuidjes, pijlsnel over de bevroren wateren vloog.

Of er toen reeds koekenzoopies waren valt te betwijfelen.

Hete melk voor kouden Jan.

Die kwamen waarschijnlijk pas later, tezamen met „hete melk voor kouden Jan" en den baanveger den slimmerik die na iedere streek zijn machtspreuk „centje voor den baanveger alstublieft" zeurde, ondanks het feit, dat hij meestentijds mede-eigenaar van het koekenzoopie, het bruggetje op het ijs en de onontbeerlijke wrakke stoelen om op te binden was.

Van de vele oude schilderijen, die de schaatsensport in beeld brengen, geeft een werk van Aart van der Neer de gehele verzameling vrij compleet.

In de eerste plaats den schoonrijder, die bij zijn conceptie der ijssport als een ooievaar op één poot, met rustige zelfverzekerdheid de gehele ijsbaan in lengte en breedteaflegt, den „tochtenmaker", die met de wind om zijn oren de vrije natuur in vliegt en verder de slede- en arrenrijders en de liefhebbers van het ijskolven.

Wenst men grappige litteratuur over het schaatsenrijden, zo verzuime men vooral niet er de onvolprezen Brederode nog eens op na te slaan, die boertige verhalen weet te vertellen over cavaliers met valse kuiten, die met een geweldige dreun op hun zitvlak ploffen.

Alvorens nu tot de athletiek over te gaan, veroorlove de lezer ons echter nog eerst het fietsen in herinnering te brengen.

In de „Pen Gun" is een der latere modellen afgebeeld, die toen reeds zo modern waren, dat de arme paarden (vanwege het lawaai dat het ding maakte) er van schrokken.

Op de meeste fietsen, waarbij de berijders zo hoog zaten, was het noodzakelijk, dat de berijders dikke handschoenen droegen, daar zij bij menige kuil in de weg — en natuurlijk waren er toen vele — over het stuur tjoepten en zich dan natuurlijk vrij aardig konden bezeren aan handen en gelaat.

Volstaan wij hiermede en gaan wij ten slotte over naar de athletiek, die wel een der alleroudste sporten is. Men denke slechts aan de classieke Marathon (St. Paulus spreekt hierover reeds) en het is zeker niet overdreven, dat de bekende classieke lichaamsbouw (wie kent den prachtigen discuswerper niet) voor een belangrijk deel aan deze prachtige sport is te danken. Wedlopen werden vrijwel alle eeuwen gehouden, evenals het werpen met kogels, speren, disci enz.

Een vergelijking.

Alleen betwijfelen wij of ooit praestaties bereikt werden, zoals deze thans ten gevolge van de specialisatie mogelijk blijken. Twijfelt men, aangezien men de voorouders sterker en meer geoefend zou achten, zo is het wel belangwekkend in dit verband enige der beste Europese praestaties van het afgelopen jaar aan te halen. 100 m. hardlopen 10.4 (onze Chris Berger liep 10.3); 400 m. 47.9 sec., 800 m. 1.50; 5000 meter 14.08; 110 m. horden 14.5 sec.; hoogspringen 2.01 meter; polsstokspringen 4.21 meter; kogelstoten 16.21 m.; speerwerpen 74.57 m. en wij geloven niet te veel te zeggen, als wij hier vastleggen, dat dergelijke phenomenale praestaties niet voorkwamen.

Wel is het mogelijk, dat bij de Marathonloop, die veel te weinig beoefend wordt, onze voorouders ons glad de baas waren, alleen zal dit wel nimmer te bewijzen zijn, aangezien deze praestaties dan met een zandloper zouden moeten zijn geregistreerd. Trouwens zouden onze voorouders zich hierom zo druk gemaakt hebben als de huidige generatie? Damesathletiek, zoals onze tijdgenote demonstreert met haar sierlijke hordenloop, werd in ieder geval zeer weinig beoefend. De vrouw zorgde vrijwel uitsluitend voor haar huis, voor het vee en vroeger ook voor de landbouw.

Overigens heeft de „evolutie" der sport er toe geleid, dat het dansen thans feitelijk geen „sport" meer is (waarom schaken en dammen, klaverjassen, bridgen en biljarten dan wel, wordt gevraagd!).

Stappen wij over naar de paardensport, zo blijkt dat de paarden vrijwel gelijk gebleven zijn. Men vergelijke slechts het prachtige renpaard van A. Oberman met de bekende foto's der hedendaagse winnaars. Alleen het toilet van den berijder is wel ietwat anders geworden, zo men ziet.

Besluiten wij deze beschouwing die ten slotte duidelijk getuigenis aflegt, dat er niets nieuws onder de zon is, zodat het ogenschijnlijk wat boud schijnt hier van een evolutie der sport te spreken.

Toch is dit gewettigd en wel vooral hierom, omdat feitelijk in de laatste decennia in ruime kring de grote opvoedende waarde en de aantrekkelijkheid der sport voor de massa zijn ontdekt.

Wat, vragen wij, zou een Holland — België voetbalmatch zijn zonder het duizendkoppige publiek, dat weer of geen weer, eendrachtig van dit festijn komt genieten......

DE SMIT.

Onze West Indische Geschiedenis

Enige dagen terug publiceerden wij een recensie op deze nieuwe geschiedenis van ons West Indië geschreven door de heer Johan van Hulzen van de hand van onze gewaarde medewerker Pater Latour. Voor de historici is het interessant te zien hoe iemand in „de West" over dit boek oordeelt.

Onder de titel: „Onze Westindische Geschiedenis" verscheen een werk van Johan van Hulzen, uitgegeven door W. van Hoeve te 's-Gravenhage in 1946, dat ongeveer 322 bladzijden druks beslaat.

De uitvoering van dit werk is keurig te noemen: zijn mooie druk en schitterend vignet doen de uitgever alle eer aan. Maar ook den schrijver komt lof toe voor zijn werk, voorzover ermee bedoeld wordt een „verhaalboek" met gegevens, welke niet in een gewoon schoolboek voor geschiedenis te vinden zijn.

Zodat de onderwijzer ter aanvulling van zijn lessen aan de leerlingen het een en ander kan bijbrengen uit van Huizens vlot geschreven werk, dat zeker zal bijdragen tot verruiming van hun inzicht.

In dit licht beschouwd, mogen wij dit boek dan ook warm aanbevelen, al komen er enkele ongelukkige uitdrukkingen in voor, welke in het kader van onze tijd minder passen, ja zelfs domme te noemen zijn. Zo schrijft van Hulzen bijvoorbeeld op blz. 272 over de kolonisatie van Hollandse boeren in het Saramaccadistrict: „Hollanders hebben nu eenmaal geen Neger-ingewanden, enz.".

Als een Hollander dit in 1946 schrijft, maar daarbij vergeet, wat de Hollandse ingewanden gedurende de Duitse overheersing in zich hebben moeten opnemen, dat had hij zeker nagelaten in zijn rassenwaan zijn domheid op dusdanige wijze te etaleren, aangezien hij zou begrepen hebben, dat de Negers even rechtloos waren als zijn landgenoten, die zich moesten tevreden stellen met hetgeen hun D uitse heren hun toedachten.

Wanneer men het voorbericht van het werk, dat waarschijnlijk voor Nederlandse scholen bestemd is, doorleest, dan dient het zich aan als „een leiddraad om de belangstelling van ouderen en jongeren op te wekken." Bovendien wordt er op blz. 329 en 330 een vrij lange lijst van litteratuur opgegeven, waaruit de schrijver zijn stof heeft verzameld. Als men tenslotte weet, dat de samenstelling ervan ingevolge opdracht is geschied, dan kunnen slechts twee mogelijkheden worden aan aard:

1o. de schrijver is in „de veelheid van stof" verward geraakt en heeft zijn weg niet kunnen vinden of,

2o. hij heeft „ouderen en jongeren" in Nederland, die van het bestaan van Nederlandse koloniën in Afrika en West-Indië geen weet hebben, iets willen zeggen, waarbij hij tevens „de roem der vaad'ren verkondigende, slechts nu aan de oppervlakte blijft, om dan weer trots de rijke litteratuur angstvallig sommige gebeurtenissen te verzwijgen, die weleens een ander licht zouden kunnen werpen op „der vaad'ren doen en laten".

Gebrek aan plaatsruimte belet ons, dit boek, dat naar ons oordeel een zonderlinge tendenz bevat, uitvoerig te bespreken. Toch menen wij te moeten opkomen tegen hetgeen de schrijver heeft te zeggen over Jonkhheer Mr. M.A. de Savornin Lohman als Gouverneur van Suriname op blz. 289 en verder.

Van Hulzen schrijft o.m.:

„De Politie deed een poging, om het oproer — want daarvan had het heel veel weg — te bedwingen, moest van de wapens gebruikmaken wegens de dreigende houding van het volk, schoot erop los en doodde iemand uit de menigte".

Als ooggetuige moeten wij deze onwaarheid afwijzen. De man, die op Woensdagmorgen de 13e Mei 1891 te Paramaribo door den toenmaligen Inspecteur van Politie, van Lierop werd doodgeschoten, was niet in een menigte. Hij kwam van het district in de stad. Wij zagen hem met zijn papagaai in de hand van de rivierkant lopende over de ruimte tussen de markt en het winkelgebouw dichtbij, toen een manufacturenzaak. Hij zou de straat oversteken. In die buurt was alles volkomen rustig,de straat was afgezet door mariniers en politieagenten. Op een gegeven ogenblik schreeuwde van Lierip tegen den man: „Terug terug! „Of deze met opzet doorliep, dan wel, omdat hij niet verstond, laten wij in het midden. Maar zowel andere kinderen als wij hebben van Lierip hem zien doodschieten.

Wij waren toen leerling van de school van Jan de Vries, thans ning van de Koloniale Statenschool genoemd. De vorige dag, 12 Mei, toen het oproer uitbrak, was er geen school wegens opening nav de Koloniale Staten. Op de 13e zou er wel school zijn en vele leerlingen bevonden zich voor het schoolgebouw, dat toen nog geen hek had, noch balcon.

Als jongen van 14 jaar hebben wij dit persoonlijk meegemaakt.

Aangezien het ons geenszins te doen is, om gevoeligheden te kwetsen, zullen wij niet verder ingaan op hetgeen de schrijver ten aanzien van de „Mei-troebelen" beweert. Opmerkelijk is het, dat tot nu toe niemand naast de eenzijdige beschrijving van Thomson, een zakelijke en objectieve beschouwing heeft gegeven van Lohmans bestuur. Ons is na onderzoek gebleken, dat deze nobele man aan verraad was blootgesteld. Toch zal niemand het ontkennen, dat zijn bestuur een goede kiem heeft gelegd in de bevolking van dit land, waardoor het later, zij het met smart, aan twee Nederlandse rechtsgeleerden gelukt was, een heersende kliek uit elkaar te werpen.

De tekenen des tijds, waaruit de nieuwe geest in de bevolking van dit land is waar te nemen, begonnen van het jaar 1914 af. Hiermee dient hij, aan wien nu de opdracht tot het samenstellen van een geschiedenis boek gegeven wordt, rekening te houden. Maar juist hiervan maakt van Hulzen zich met een Jantje van Leiden af.

Wel heeft hij de tijd, om met zijn wierookvat bij Gouverneur Kielstra stil te staan, den man, die Suriname zo goed heeft bestuurd en „zelfs kon hij aan zijn opvolger Brons een flink saldo overlaten".

Wie lacht daar?

Wij weten niet, in hoeverre de heer Brons zich mocht gelukkig prijzen met de nalatenschap van zijn voorganger en laten ons ook hierover niet uit.

Het schrijven van geschiedenis is een dankbare taak, zolang de schrijver aan objectiviteit een zekere mate van zedelijke moed weet te paren, om de dingen te zeggen, zoals ze zijn. Want men schrijft niet voor zichzelf of bepaalde groep, maar voor huidig- en nageslacht.

„De geschiedenis beoordeelt den Koning, maar niet de Koning de Geschiedenis".

Heer Johan van Hulzen, laat dit eens goed door den filter van uw bewustzijn doordringen!

Theod. A. C. Comvalius